

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC insta Junts a beneir ja el govern en solitari i aspirar-hi

Alcaldes republicans alcen la veu per “no allargar l’agonia” ■ Sánchez s’aferra a pactar el govern independentista ■ Demòcrates insta Aragonès a ser “generós” com Junts i la CUP ho són amb la mesa

David Portabella
MADRID

El mirall basc –present en la política catalana sovint com a exemple a seguir i sovint com a deformació a evitar– és invocat ara per ERC com a desllorigador per la lliçó del 2001 amb Juan José Ibarretxe, que va ser investit lehendakari el 12 de juny amb el vot a favor d’Ezker Batua i amb consellers de la coalició del PNB-EA, i que al setembre va incorporar-hi Javier Madrazo (EB) a la cartera d’Habitatge. A només 10 dies per a la data límit del 26 de maig i amb l’empar dels alcaldes republicans i el seu clam d’evitar noves eleccions, ERC va instar Junts a “no allargar més l’agonia” i beneir ja l’arrendada d’un govern en solitari de Pere Aragonès sense descartar la via d’incorporar-los a bord en el futur quan la legislatura estigui en marxa. “Instem Junts a complir amb la seva paraula i a tenir el mateix sentit de responsabilitat que sempre ha tingut ERC”, va plantejar Marta Vilalta, secretària general adjunta dels republicans, tot exigint “honestedat”. La rèplica, la va oferir Jordi Sánchez en la intervenció davant el consell nacional de Demòcrates i va insistir en el compromís de Junts que Catalunya tingui un govern independentista. “No deixarem de treballar perquè l’acord arribi. Volem un acord i sabem que l’acord és possible”, va sostenir Sánchez.

L’exemple d’Ibarretxe és un recurs inspirador més que una fidel còpia de la correlació catalana: la coalició del PNB-EA tenia 33 escons i Ezker Batua en tenia 3 i assumia el rol de tercer soci menor aquell 2001, mentre que ERC (33) supera Junts (32) per un escó el 2021 i el govern en coalició implica repartir les 13 carteres actuals gairebé al 50%. En un acte al mirador de Montjuïc, ERC va exhibir ahir el seu

Vilalta, en l’acte del municipalisme republicà amb alcaldes i regidors ahir a Montjuïc ■ TONI ALBIR / EFE

Chacón serà candidata del PDeCAT si es vota al juliol

La candidata del PDeCAT en les eleccions del 14 de febrer i consellera d’Empresa del 2018 al 2020, Àngels Chacón, va anunciar ahir en l’assemblea nacional una disposició doble: a liderar el partit i a ser de nou la seva cap de llista si la fractura independentista deriva en una repetició de les eleccions al juliol. “Malgrat que és un escenari que no convé a Catalunya i que no volem, per aquesta paràlisi i aquesta impotència a l’hora

de posar-se d’acord entre aquests dos o tres actors, potser ens veiem abocats a unes noves eleccions. Si aquest és el cas, reafirmo el meu compromís per encapçalar la candidatura del PDeCAT perquè el PDeCAT seguirà sent subjecte polític, no ho dubteu”, va dir Chacón.

El PDeCAT celebra durant aquest cap de setmana una assemblea extraordinària per redefinir una nova etapa en què és extraparlamentari a

Catalunya per la insuficiència dels 76.581 vots però en què alhora conserva 4 escons al Congrés –amb Ferran Bel al capdavant– que poden ser clau en votacions ajustades. En l’exposició de l’informe de gestió com a president, David Bonvehí va lloar la vocació del PDeCAT de ser “l’actor polític que representi el centre ampli del país que, sense renunciar a cap objectiu nacional, ha d’aspirar a ser referent de bon govern al país”.

poder municipalista amb alcaldesses i alcaldes com ara Mireia Ingla (Sant Cugat), Miquel Pueyo (Lleida) i Agnès Lladó (Figueres); el vicealcalde de Girona, Quim Ayats, i el vicepresident de la Diputació de Girona, Pau Presas, a més dels caps de l’oposició a l’Ajuntament de Barcelona, Ernest Maragall, i a la Diputació de Barcelona, Dionís Guiteras. “Sabem les necessitats de la nostra gent i ens cal un govern que ens ajudi a sortir de la

crisi social i econòmica”, va reivindicar l’alcaldessa de Sant Cugat.

Posicions no admissibles

Si Ingla insta el Parlament a “investir ja” Aragonès, l’alcaldessa de Figueres va lloar “haver-se conjurat per reclamar la necessitat de formació de govern per donar resposta a les necessitats de la gent”, i el lleidatà Pueyo va alertar que es viu “en temps de descompte” quan “fa més de tres mesos de les eleccions”.

Per Maragall, Junts posa en joc tirar endavant el país i “des de posicions que no són admissibles, de bloqueig, de paralització, de negació, de negociació de petits interessos”.

Després d’escollar el cor de veus del municipalisme republicà, Vilalta va advertir que repetir les eleccions al juliol “no ho vol ni ho mereix ningú”. En el cas que Junts accedeixi a votar a favor d’Aragonès perquè sigui investit i arrenqui la legislatura tot sol, Vilalta

Les frases

“Instem Junts a complir la paraula i a tenir el mateix sentit de responsabilitat que sempre té ERC”

Marta Vilalta
SECRETÀRIA GENERAL ADJUNTA D’ERC

“No deixarem de treballar perquè l’acord arribi. Volem un acord i sabem que l’acord és possible”

Jordi Sánchez
SECRETARI GENERAL DE JUNTS

va prometre als de Carles Puigdemont seguir parlant “per construir totes les confiances i estratègies conjuntes per desbloquejar aquesta situació”, sense fixar-se cap termini per resoldre una incorporació de consellers de Junts.

En una intervenció a distància en la cloenda del consell nacional de Demòcrates, el secretari general de Junts va reordenar la fórmula de Vilalta (primer la investidura i després tancar l’acord total) en fa-

vor d’exhaurir la recerca d’una entesa global abans. “No deixarem de treballar perquè l’acord arribi”, es va comprometre.

Santamaría tenia raó?

Davant el consell nacional del seu partit, el portaveu de Demòcrates, Toni Castellà, va elevar el llistó de l’autocrítica: “Els partits polítics independentistes no ho estem fent bé.” A 10 dies de la data límit, Castellà va fer una crida a “aturar aquesta guerra fratricida entre independentistes” i a reprendre les negociacions. En aquest punt, el líder de Demòcrates va reclamar a ERC “generositat” a l’hora de cedir argumentant que Junts i la CUP ja han cedit acceptant una taula de diàleg amb el govern de Pedro Sánchez en la qual no hi creuen. “En aquest acord, la CUP i Junts han estat flexibles i han cedit una part. Ara toca a ERC ser flexible i generosa”, va indicar. “No dubto de les queixes d’ERC de com ha anat el procés de negociació, però no podem malbaratar i engegar en orris el resultat del 52% per una rebequeria per com s’ha negociat”, va exigir Castellà, que demana que en els 10 dies que queden s’imposi la “generositat dels egos”. “Ara tenim el mandat del 1-O i el del 52% i ningú té dret a segrestar-lo per interès de partit, personal o de poder”, va sol·licitar tot reclamant “no donar la raó a una Soraya Sáenz de Santamaría que es vantava d’haver escapat l’independentisme” gràcies a l’aplicació de l’article 155.

Coordinació al Congrés

A més del rol del Consell per la República, el paper al Congrés i una mínima unitat d’acció a Madrid és un dels esculls. Segons fonts de la negociació, el front no està resolt però hi ha una aproximació que no existia fa una setmana. “No obliguem ERC a canviar la seva estratègia al Congrés, però sí que en temes clau que tenim parlats és imprescindible que hi hagi coordinació independentista a Madrid amb ERC i la CUP, i estem mirant la forma en què ERC es podria sentir més còmoda en la coordinació sabent que no accepta un 100% de coordinació”, va indicar Míriam Nogueras, portaveu de Junts al Congrés i negociadora clau. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Malaguanyada ratafia Corriols

DISTINCIÓ • Quim Torra rep el títol de fill adoptiu de Santa Coloma de Farners de mans de l'alcaldesa, en un acte presidit per Laura Borràs **RECONeixEMENT** • El president li agraeix que, amb ella, hagi tornat "la paraula lliurement al Parlament"

Jordi Casas
SANTA COLOMA DE FARNERS

El noi de cal ferrer de Santa Coloma de Farners, el cent trenta-unè president de la Generalitat, Quim Torra, va etzibar un "malaguanyada ratafia" en referència a l'ampolla que va regalar al president espanyol en la seva primera trobada bilateral. Ho va sentenciar ahir a l'auditori municipal de la capital de la Selva, pocs després de ser nomenat fill adoptiu. I l'afirmació no va ser un exabrupte. Tot el contrari, anava carregada de pòsit, com el que fa la ratafia. Segons ell, l'ampolla no va servir perquè Pedro Sánchez veiés que rere aquell licor hi havia tradició, respecte per a la natura, anar a bosc –"el país entra pels peus", va dir–, reunions familiars... I és que va voler alertar sobre el me-

nyspreu que, en l'actualitat, hi ha per la cultura tradicional i tots els immaterials associats.

Agafant, doncs, aquest fil, Torra va posar deures a l'Ajuntament i a les entitats locals. En concret, va reclamar donar una dimensió nacional a l'esperit de revolta de la guerra dels Segadors, de la qual Santa Coloma va ser l'espurna que la va activar. "L'esperit de revolta i dignitat no queda tan lluny del de l'1 d'octubre del 2017", va indicar. Va animar també a donar una altra dimensió a la Casa de la Paraula, amb Salvador Espriu i Joan Vinyoli com a insígnies principals –un nascut a Santa Coloma i l'altre s'hi va fer–. "Perquè no pot ser la Ciutat de la Poesia Catalana? Creguem-nos-ho", va dir. I, finalment, va reivindicar la centralitat del medi ambient en la vida de les persones i, per això, va reclamar que

El cent trenta-unè president de la Generalitat mostrant l'escut de Santa Coloma de Farners, que li va lliurar l'alcaldesa ■ ACN

es treballi en la recuperació del patrimoni colomenc.

En l'acte d'ahir hi va haver moltes referències a l'arrelament de Torra a Santa Coloma, amb avantpassats des del segle XVII, i un ampli repàs al seu currículum com a editor, activista i polític a càrrec de l'alcaldesa, Susagna Riera, però poques i molt subtils a la conjuntura política actual. Potser la més rellevant va ser quan el mateix Torra va agrair a la flamant presidenta del Parlament, Laura Borràs, que també presidia l'acte, que "la paraula pot tornar-se a sentir al Parlament lliurement i això és respecte a la voluntat dels ciutadans". Ahir, doncs, tocaven al·legories de la ratafia. "Sap greu, era Corriols i en fan poca", va etzibar Torra tornant a l'ampolla regalada a Sánchez. Un avís als negociadors amb el govern espanyol? ■

FINANÇAMENT PRIVAT

Garantia immobiliària + 24H Anàlisi = Solució financera

TQ EURO CREDIT
La teva llibertat financera

972 48 72 22 www.tqueurocredit.com

OXIGEN PER A L'ÍNDIA

NECESSITEM EL TEU SUPORT PER ACONSEGUIR UN GENERADOR D'OXIGEN. Aquesta pandèmia no acaba fins que tothom estigui fora de perill.

DONA

fundacionvicenteferrer.org
900 111 300

Vicente Ferrer
Transforma la societat en humanitat
#SDSCovidIndia

III FESTA DEL MERCAT A LA PLAÇA D'AMPOSTA

DEL 20 AL 23 DE MAIG DE 2021

TRADICIÓ I CULTURA EBRENQUES A PRINCIPIS DEL SEGLE XX

Ajuntament d'Amposta

EDIFICIO SEMICONFINADA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sols davant l'abisme

DESGLAÇ • ERC i Junts han fet petits gestos en els últims dies per estovar les negociacions, que dimarts havien entrat en via morta, però hauran de cedir més per evitar eleccions **PINYA** • Una reunió dilluns a sis bandes, prèvia al toc de xiulet de la CUP dimecres, hauria propiciat el nou escenari **NO** • Els republicans, que rebutgen un acord de govern, estan cansats de girs tàctics

Òscar Palau
BARCELONA

Falten només deu dies perquè expiri el termini abans Catalunya no torni a anar a eleccions, i els partits que ho poden evitar, ERC i Junts, s'han autoimposat un altre cop discreció per continuar explorant aquest cap de setmana, internament i en contactes bilaterals que de fet no han cessat mai, una solució que desentortolli definitivament la situació de bloqueig total en què van entrar dimarts, quan els de Puigdemont comunicaven per sorpresa als de Junqueras que no cedirien cap vot per investir Pere Aragonès, ni tan sols els quatre que havia promès encara la vigília –amb noves condicions, això sí, com que hi hagués un govern entre ERC i comuns– el seu secretari general, Jordi Sánchez, tret que assolissin un pacte per governar en coalició. I ERC ja havia declarat l'intent de coalició com a pantalla passada el dissabte anterior, i continuava i continua decidida a engegar el govern en solitari... És evident que, per evitar el desastre que uns i altres coincideixen que suposaria desapropiar el 52% independentista i repetir eleccions, tots dos hauran de cedir d'alguna manera, i els últims dies ja han fet petites passes que estoven posicions que semblaven inamovibles. Divendres, el negociador republicà Sergi Sabrià suggeria l'opció d'arrencar en un executiu sols, sí, però sense nomenar d'entrada tots els consellers, en espera de rematar un acord de govern perquè Junts hi entrés en un termini relativament breu, de setmanes. El dia abans, els juntaires havien fet el pas d'acceptar desvincular les negociacions del govern de les de l'estratègia, que és el que fins ara ho ha encallat tot, i que havien negat uns dies abans al mateix Sabrià. Un pas, de fet, que ja es podia llegir en el document a tres bandes amb els mínims denominadors que la CUP els va obligar a signar dimecres per tornar a encarrilar una negociació que el dia abans havia implorsat.

Segons ha desvelat l'ACN, de fet, aquesta solució ja s'havia assenyalat en una reunió dilluns 10 a sis bandes, en què també van participar Òmnium –que s'hauria unit a ERC i la CUP per advocar perquè les dues línies de negociació se separessin–, l'ANC, que va insistir a assolir com sigui un acord que eviti noves eleccions i, fins i tot, el Consell per la República (CpR). La reunió, que, se-

Delegacions d'ERC, Junts i la CUP, sortint dimecres de la reunió que va desbloquejar la negociació ■ EFE

guida per la instigada de la CUP, sembla que ha propiciat el desglac de les posicions, contrasta amb la que els mateixos sis actors havien mantingut només sis dies abans, el 4 de maig, sota el paraigua formal del Consell, que és la fórmula d'espai estratègic per la qual aposta Junts. Aquell dimarts les coses no van anar tan bé, ja que és quan es van torçar del tot les expectatives de "punt d'inflexió" que dilluns havia plantejat ERC després de la cimera de l'1 de maig a Lledoners. I és que aquell dissabte, segons justifiquen fonts republicanes, s'havien atansat molt les posicions, fins a arribar a un principi d'acord per "coordinar" les accions de la taula estratègica i les del CpR, almenys mentre el CpR no fes el procés intern de reformulació –que els republicans no preveien fàcil ni ràpid– a què s'havia ofert per mirar que tothom s'hi sentís còmode, ja que ara els grups d'esquerra en recelen perquè el veuen com un òrgan amb ple funcionament autònom i, a més, molt monopolitzat per sectors de Junts. Dilluns dia 3, però, l'executiva de JxCat no va veure bé

la solució esbossada a la presó, i per això la vicepresidenta, Elsa Artadi, es va resistir a confirmar que hi hagués hagut cap punt d'inflexió com havia defensat ERC minuts abans. La posició va sorprendre els republicans, que dimarts 4, en la primera reunió del CpR en què participaven des del juliol –just per mirar de ratificar els avenços apuntats el dia 1– van veure confirmades en canvi les sospites aixecades dilluns: no hi havia cap canvi en el propòsit del Consell d'agafar les regnes del procés.

"És tan absurd com si volguéssim que Òmnium o l'ANC fossin l'espai de debat estratègic", exemplificaven aquests dies fonts dels republicans, que ho continuen veient com una maniobra perquè un "òrgan de part" intenti "limitar" les funcions del president i el govern de la Generalitat. "No ha de poder parlar ningú en nom de l'espai estratègic, és només una taula per debatre", prossequien, mentre asseguraven fins i tot que el Consell per la República, com a actor que és sobretot representant de l'exili, té les portes obertes si vol per ser el sisè membre de

Incomplert
Per justificar que ja no es refia més de Junts, ERC denuncia que ja va incomplir l'acord que el 12 de març va permetre elegir Laura Borràs presidenta del Parlament. "Els dos grups ens conjurem a continuar els treballs ja iniciats que han de permetre tancar les grans prioritats de la legislatura i l'elaboració del pla de govern, així com la seva estructura", deia el text, "amb el compromís de portar a terme la investidura de Pere Aragonès, en primera votació i dins el termini establert, amb el límit situat el 26 de març".

l'espai que proposen. Els juntaires, en canvi, continuen defensant que el CpR ja és avui l'òrgan més transversal i en el qual hi ha presents més corrents de l'independentisme, i neguen de totes les maneres possibles que vulguin "tutelar" la feina de les institucions, ja que recorden que, segons els documents que es van intercanviar, qualsevol acord s'havia de prendre per unanimitat, i per tant ERC podria vetar sempre qualsevol intent de "tutela".

Dimecres 5, republicans i juntaires van intentar reprendre unes converses enquistades i ja molt viçades per les malfiances, després d'haver patit l'enèsima marxa enrere. A tall d'ultimàtum, dijous al migdia ERC va recopilar en un sol document els avenços que fins llavors havia assolit en tots els fronts amb Junts, i li va demanar que en 24 hores li contestés si allò era suficient per investir Aragonès. Sense haver rebut resposta encara, Sánchez apareixia divendres al matí en roda

"És un actor més; és tan absurd com si proposéssim Òmnium", diu ERC per negar el CpR com a espai estratègic

de premsa per dir que l'acord era més a prop que mai, però, paradoxalment, allò va desencadenar la trencadissa final. Els republicans, sorpresos, s'ho van prendre com l'enèsim "tacticisme enganyós" de Junts, i van intentar infructuosament reunir-se amb Sánchez aquella tarda, o almenys el cap de setmana, per efectivament tancar el pacte. No van trobar la manera, afirmen, i dissabte 8, farta d'excuses, ERC reunia l'executiva per decidir que abandonava l'intent de formar govern amb Junts –la ratificava la resposta formal al document de dijous que rebria aquell matí i que tornava a la casella de sortida pel que fa a l'espai estratègic– i que exploraria un executiu en solitari. Això sí, es refiava de l'oferta de Sánchez –que, i qui sap si potser per això la va retirar, hauria de ser aprovada per les bases de Junts– que se li cedirien almenys quatre vots. Per si hi havia dubtes que això era força inviable, però, els comuns hi donaven l'estocada tot trencant dijous les negociacions per donar el sí a Aragonès, ja que no es comprometia a mantenir Junts a l'oposició: ERC i JxCat continuen condemnats a esquivar l'abisme o saltar-hi plegats. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La paraula de Sánchez

FET • Sánchez ha estat al darrere de grans negociacions des que el maig del 2015 va agafar les regnes de l'ANC **PERFIL** • Gent de confiança i col·laboradors el consideren “intel·ligent”, “astut” i molt “gelós” de la informació, que gestiona amb comptagotes com a estratègia **MÉS** • Els adversaris, en canvi, creuen que “no és honest” i l'acusen d'amagar els seus objectius reals

Emma Ansola
BARCELONA

84 dies de negociacions. Tot un rècord. Durant tot aquest temps, quatre persones de Junts i quatre d'ERC s'han estat intercanviant papers i documents per poder arribar a un acord que, de moment, s'albira impossible. Tan impossible com el 10 de gener del 2016 ho era un pacte entre Junts pel Sí i la CUP per investir un president de la Generalitat a causa del vet dels anticapitalistes a Artur Mas. El dia abans a la nit, després d'una tensa reunió a la seu de l'ANC, només hi havia una persona entre els negociadors que quan es va aixecar de la taula veia “un fil d'esperança” en la consecució d'un acord. Era Jordi Sánchez. L'endemà, Artur Mas feia un pas al costat i donava el relleu a Carles Puigdemont. La CUP substituïa dos diputats i començava una nova legislatura.

Sánchez va ser llavors un dels grans negociadors, i ja anteriorment havia ajudat a gestar, com a president de l'ANC i relleu de Carme Forcadell, la llista unitària entre Convergència i ERC que va donar lloc a Junts pel Sí. També va ser Sánchez qui va treballar per incloure el referèndum en el full de ruta del procés independentista, ja a les ordres de Puigdemont i Oriol Junqueras, i va acompanyar el procés fins a formar part de l'estat major. I cal no oblidar que abans, el 16 de maig del 2015, di lluns farà cinc anys, va agafar les regnes de l'Assemblea Nacional de Catalunya tot i no ser un dels candidats més votats pels socis. Un any després, va tornar a ser elegit al capdavant de l'organització després d'una forta disputa amb la candidata més votada per la militància, Liz Castro. El paper més rellevant pel qual se'l recorda és el que va exhibir el 21 de setembre del 2017 davant del Departament

d'Economia en l'escrutini judicial per aturar l'1-O. La negociació amb el cos de la policia judicial i els Mossos d'Esquadra per gestionar una situació que incloïa una multitudinària manifestació de protesta a les portes d'Economia va provocar que se'l condemnés per un delict de sedició i a una pena de nou anys de presó que compleix a la presó de Lledoners. Sánchez és a la presó des del 17 d'octubre del 2017.

Aquesta darrera setmana, Sánchez també ha atret els focus arran de l'anunci d'un acord imminent amb ERC que després es va fer miques quan els republicans van denunciar que tot continuava igual que al febrer i que aturaven

Persona tossuda i austera

Sánchez va a la seva, la qual cosa fa anar de corcoll els seus col·laboradors més íntims. Amb la independència que el caracteritza, va decidir comprar-se un cotxe vell que deixa aparcat a la presó de Lledoners i només el condueix per anar amunt i avall quan obté permís per sortir de la presó. El cotxe no sempre arrenca i sovint el fa arribar tard als llocs. Sánchez, però, no desisteix.

la negociació. Sánchez, però, hi continua veient un fil d'esperança que eviti eleccions. Se'n sortirà?

Segons fonts consultades que han estat al costat de Sánchez en diferents negociacions, es tracta d'una persona amb “el cap ben ordenat” i, si bé no és “radical en les posicions, exhibeix mà de ferro”. Una de les seves tècniques per fer-se fort en les negociacions és estar en possessió de tota la informació, que després reparteix amb comptagotes entre els seus aliats en les converses. “És una persona molt gelosa de la informació”, tant a l'hora d'administrar-la en el seu bàndol com en el contrari. Aquesta manera de fer també li ha comportat problemes i aquesta reserva d'informació

Sánchez va intervenir en la gestió de Junts pel Sí, en el pas al costat de Mas i en la inclusió del referèndum en el procés

ha fet que se'l qualifiqui de persona “poc honesta” a l'hora de negociar i que se l'acusi d'“amagar les cartes” de manera voluntària. Companys seus a l'ANC asseguren

que “ell té una idea fixa al cap i després ja es farà venir bé el relat per aconseguir l'objectiu”. “No es fia de ningú”, assenyalen, tot i que “sap aguantar la pressió i és coneixedor dels límits de totes les parts”, revela un dels seus homes de confiança, que vol mantenir l'anonimat. “Cedirà, però mai gratis”, hi afegeix un altre dels seus col·laboradors.

Una de les persones que guarden molt mal record de les negociacions amb Sánchez és l'editora Liz Castro, que li va disputar la presidència de l'ANC el 2016, quan es va erigir en la persona més votada entre la militància. Sánchez, finalment, es va imposar entre els membres del secretariat nacional. D'aquells dies, Castro recorda com Sánchez “solia imposar el seu criteri” malgrat el que havia decidit la majoria i que “filava molt prim”, fins al punt que “manipulava les paraules”. “Sempre li havies de llegir la lletra petita, perquè amagava les intencions reals”, lamenta. “Era un gran controlador i de fet va venir a l'ANC a domar-la, com així es va demostrar”, hi afegeix. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La manifestació pels carrers de Lleida, la crema de la pancarta al principi i la crema de banderes d'Espanya davant de la presó al final ■ ACN / J.R. / EFE

Hasél escolta el clam per la seva llibertat des de la presó

La manifestació pel seu alliberament recorre la darrera ruta que va fer en llibertat, del rectorat de la universitat al centre de Ponent ■ El raper lleidatà compleix avui tres mesos empresonat

Joan Rueda
LLEIDA

“La manifestació acabarà davant de la presó perquè Pablo Hasél escolti els crits, sàpiga que no està sol, i, a més, perquè al centre penitenciari sàpiguem que, si li compliquen la vida, ens tindran al davant.” Eren les paraules de David Martín, que forma part de la Plataforma Llibertat Pablo Hasél i que ahir va fer de portaveu de l'entitat organitzadora de la manifestació per reclamar l'amnistia per al raper, coincidint amb els tres mesos del seu empresonament. La manifestació, que va reunir poc més de mig miler de persones i que va rebre el suport de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), Òmnium Cultural i altres col·lectius com els CDR, va començar davant de l'edifici del rectorat de la Uni-

Les frases

“La llibertat del Pablo va lligada a conquerir la resta de drets que ens estan negant”

David Martín
MEMBRE DE LA PLATAFORMA
LLIBERTAT PABLO HASÉL

“No permetem que es criminalitzi el jovent que es mobilitza pel futur col·lectiu”

Jordi Cuixart
PRESIDENT D'ÒMNIMUM CULTURAL

“No ens podem creure cap de les promeses d'aquest PSOE tan frívol”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIMUM CULTURAL

“L'independentisme sempre serà al costat de totes les persones represaliades”

Elisenda Paluzie
PRESIDENTA DE L'ASSEMBLEA
NACIONAL CATALANA

versitat de Lleida, on va ser detingut avui fa tres mesos, i va acabar davant del Centre Penitenciari de Ponent.

La marxa va arrencar, amb prop d'una hora de retard, amb la crema d'una pancarta en què es podia llegir “Pels nostres drets i llibertats democràtics, foc al règim feixista!”. Els manifestants van anar resseguint els carrers de la capital del Segrià sense que es produís cap incident destacable i amb crits de “Llibertat Pablo Hasél”, “Li-

bertat per als presos per lluitar”, “PSOE i Podem, criminals” i “Violència és no arribar a final de mes”. Els serveis municipals havien retirat, ja divendres, tots els contenidors del centre i sis furgonetes dels Mossos tancaven la marxa, un gest que va ser criticat pels membres de les entitats independentistes. A més, en un carrer lateral a la comissaria de la Policia Nacional, hi havia preparats els antiavaplots de la policia espanyola. Els manifestants hi van

passar per davant sense ni mirar-se'ls.

Pres polític

Martín va defensar que la manifestació era per demanar l'alliberament de Hasél, però també “per denunciar 82 anys sense democràcia, perquè amb un habitatge digne i amb una feina digna no hauria hagut d'escriure les cançons per les quals ara està a la presó”. El portaveu de la plataforma hi va afegir que “és un pres polític, perquè tant és pres polític el que

ha convocat un referèndum com el que es manifesta al carrer”.

La manifestació va acabar davant la presó de Lleida, on es van cremar banderes espanyoles i van prendre la paraula la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie; el vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri, i el represaliat Adrián Sas. Paluzie, que va ser escridassada per algun dels assistents, va defensar que “som davant d'un estat que reprimeix les dissidències, que reprimeix

drets com el de manifestació, el de reunió i el d'expressió”, i que l'independentisme “sempre serà al costat de tots els presos represaliats, de la gent a qui es vulneren drets, com en Hasél”. La presidenta de l'ANC va recordar el cas d'Enric Stern, el jove gironí condemnat per la crema de fotografies del rei, però al qual la justícia europea va donar la raó.

Mauri, per la seva banda, va llegir una carta del president de l'entitat i pres polític, Jordi Cuixart. En la missiva, Cuixart encoratjava Hasél a continuar la lluita: “La llibertat d'expressió és defensa exercint-la.” A més, Cuixart recordava al raper que “la presó no és el pitjor lloc per a algú que pensa” i que no s'ha de permetre “que es criminalitzi el jovent que es mobilitza pel futur col·lectiu”.

Hasél, segons avançava ahir Vilaweb, ha estat citat per a un nou judici demà mateix, acusat d'un delictes d'odi, injúries i coaccions pel Real Betis per haver escrit a Twitter que tant de bo s'estavellés l'avió de la plantilla del club sevillà arran del fet que els verd-i-blancs van defensar Zozulya, el futbolista amb vincles amb els altres d'Ucraina. ■